

ΑΣΚΗΣΗ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΔΟΜΙΚΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

2 ΩΡΕΣ

ΣΤΟΧΟΣ

Να εξετάσουμε πώς ο δομικός ρατσισμός επηρεάζει διάφορες κοινωνικές ομάδες στο άμεσο περιβάλλον τους. Ο ισπανικός νόμος για τους αλλοδαπούς (Ley de Extranjería) λειτουργεί ως σημείο εκκίνησης, προκειμένου να δούμε πώς οι νόμοι και οι κανονισμοί επηρεάζουν τη ζωή πολλών ατόμων που θεωρούνται παράνομα, δημιουργώντας, έτσι, ένα είδος «πολιτών δεύτερης κατηγορίας» που πρέπει να περάσουν από λαβυρινθικές γραφειοκρατικές διαδικασίες για να σταματήσουν να υφίστανται τη βία που σχετίζεται με τέτοιες ταμπέλες. **Σημείωση:** παρακάτω θα βρείτε πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της άσκησης σε άλλα εθνικά συμφραζόμενα, εκτός από εκείνο της Ισπανίας.

ΒΗΜΑ 1

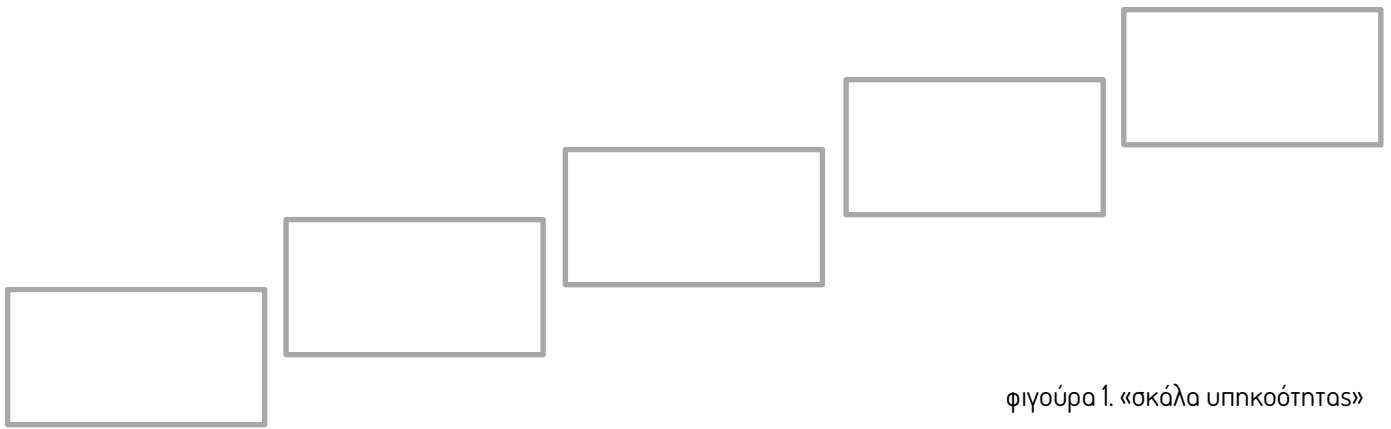
Η συντονίστρια **παρουσιάζει** το θέμα, την άσκηση και την κατανομή του χρόνου στην τάξη και χωρίζει τους συμμετέχοντες σε ομάδες 4-5 ατόμων, έχοντας προετοιμάσει και **διανέμοντας τις κάρτες** του πακέτου ιστοριών. Η κάθε ομάδα θα λάβει ένα σύνολο καρτών που περιλαμβάνουν (α) μία προσωπική ιστορία και (β) διάφορες έννοιες που σχετίζονται με πτυχές του δομικού ρατσισμού. Μόλις διανεμηθούν οι κάρτες, κάθε ομάδα θα **ορίσει έναν εκπρόσωπο** ο οποίος θα ενεργεί ως δημοσιογράφος της συλλογικής συζήτησης στις μικρές ομάδες. Η κάθε ομάδα **διαβάζει** την πρώτη κάρτα του πακέτου της (την προσωπική ιστορία). Καθώς εμφανίζονται διάφορες έννοιες σε έντονους χαρακτήρες, αναζητούν και διαβάζουν τις σχετικές κάρτες. **Παράδειγμα:** Η Mary βρίσκεται σε «**παράτυπη διοικητική κατάσταση**» (η ομάδα σταματά να διαβάζει την ιστορία για να διαβάσει την κάρτα στο πακέτο τους που ονομάζεται «παράτυπη διοικητική κατάσταση»). Οι κάρτες εννοιών γράφουν την έννοια από τη μία πλευρά και τον ορισμό της από την άλλη. Πριν διαβάσει το πίσω μέρος της κάρτας, η ομάδα **συζητάει** την έννοια: έχουμε ξανακούσει την έννοια; Στη συνέχεια, η κάρτα αναποδογυρίζεται και η περιγραφή διαβάζεται και συζητείται στην ομάδα. Μόλις ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία, η ανάγνωση της ιστορίας συνεχίζεται, επαναλαμβάνοντας τη διαδικασία με τις άλλες έννοιες που επισημαίνονται.

ΒΗΜΑ 2

Όταν όλες οι ομάδες έχουν ολοκληρώσει αυτήν τη διαδικασία, **μοιράζονται** στην ολομέλεια τα αποτελέσματα των συζητήσεών τους. Μέσω της συζήτησης θα προσπαθήσουμε να βρούμε **κοινά σημεία** μεταξύ των ιστοριών.

ΒΗΜΑ 3

Μόλις η ολομέλεια συζητήσει τις πιθανές συνδέσεις μεταξύ των ιστοριών, η συντονίστρια **σχεδιάζει** μια «σκάλα υπηκοότητας» στον πίνακα προκειμένου να **καθοδηγήσει** τη συλλογική σκέψη:

φίγούρα 1. «σκάλα υπηκοότητας»

Προτεινόμενες ερωτήσεις:

- Σε ποιο σκαλί της «σκάλας υπηκοότητας» θα βρίσκονταν οι χαρακτήρες των καρτών σας και γιατί;
- Υπάρχουν διαφορετικοί τύποι πολιτών, κάποιοι με περισσότερα δικαιώματα από άλλους; Διακρίνουμε μεταξύ πολιτών «πρώτης» και «δεύτερης» κατηγορίας; Εάν ναι, γιατί;
- Πώς σχετίζονται τα διάφορα σκαλιά της σκάλας με τη διαφορική πρόσβαση στα δικαιώματα;
- Τι συνέπειες έχει η ταξινόμηση για τα άτομα που βρίσκονται στα χαμηλότερα σκαλιά της σκάλας;
- Ποια υποκειμενικά βιώματα μπορεί να περιλαμβάνει η σκάλα σε κάθε ένα από τα σκαλιά της;
- Σε ποιους χώροι κοινωνικοπολιτικής συμμετοχής ενεργοποιούνται ή εμποδίζονται τα άτομα ανάλογα με τη θέση τους στην σκάλα υπηκοότητας; Γιατί;
- Υπάρχει ισορροπία μεταξύ, από την μία, των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται ή χορηγούνται στους μετανάστες και τις μετανάστριες από τα κράτη και, από την άλλη τα καθήκοντα που απαιτούνται από εκείνους; Γιατί;
- Πού βρίσκονται οι συμμετέχοντες της δραστηριότητας στην σκάλα υπηκοότητας;
- Αντιπροσωπεύονται όλα αυτά τα σκαλιά υπηκοότητας στο πανεπιστήμιο; Αποκλείονται κάποια; Γιατί συμβαίνει αυτό;
- Ποιες ενέργειες γνωρίζετε για την καταπολέμηση του αποκλεισμού των μεταναστών/μεταναστριών στο πανεπιστήμιο αλλά και στην κοινωνία γενικά;
- Ποια παραδείγματα αντιρατσιστικής οργάνωσης γνωρίζετε; Ποιος τις οργανώνει; Διευθύνονται από τους ίδιους τους μετανάστες/τις μετανάστριες; Γιατί οι μετανάστες/μετανάστριες αποφασίζουν να συμμετάσχουν ή να ηγηθούν αυτού του αγώνα;

ΒΗΜΑ 4

Για να κλείσει η δραστηριότητα, προτείνεται η έννοια του «δομικού ρατσισμού». Είναι σημαντικό να τονίσουμε τον τρόπο με τον οποίο αυτή η ιδέα σχετίζεται με τις ιστορίες με τις οποίες συνεργάστηκαν οι συμμετέχοντες. Αυτές δεν είναι μεμονωμένες περιπτώσεις, αλλά αντιπροσωπεύουν καταστάσεις που επηρεάζουν ορισμένες ομάδες, δημιουργώντας έτσι ατομικά και συλλογικά βάσανα, ανισότητες και παραβιάσεις των δικαιωμάτων, καθώς και μια σειρά προβλημάτων που προκύπτουν από τις πολύπλοκες γραφειοκρατικές διαδικασίες.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΣΕ ΆΛΛΑ ΕΘΝΙΚΑ ΠΛΑΙΣΙΑ

Οι ιστορίες/έννοιες στις κάρτες αφορούν την περίπτωση του ισπανικού κράτους. Για να προσαρμόσετε την άσκηση σε άλλα πλαίσια, η ίδια η συντονίστρια μπορεί δημιουργήσει τις κάρτες σύμφωνα με τη νομοθεσία του εκάστοτε εθνικού πλαισίου. Ειδάλλως, οι συμμετέχοντες μπορούν να κληθούν να δημιουργήσουν τις κάρτες. Σε αυτήν την περίπτωση, η κάθε ομάδα θα διαβάσει το πακέτο καρτών που έχει προετοιμάσει μια άλλη ομάδα.

ΠΑΚΕΤΟ ΙΣΤΟΡΙΩΝ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΔΟΜΙΚΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ 6 ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ 17 ΚΑΡΤΕΣ ΕΝΝΟΙΩΝ

ΟΥΑΦΑΕ
JAWARA
CLAUDIA
ΤΑΤΙΑΝΑ
MARY
CRISTINA

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ
ΜΟΝΟΓΟΝΕΪΑΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΠΑΡΑΤΥΠΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΓΙΑ
ΟΙΚΙΑΚΟΥΣ ΒΟΗΘΟΥΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ
ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΣ
ΔΙΑΜΟΝΗΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΥΡΗΞΗ ΓΙΑ ΤΑ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
ΚΕΝΤΡΟ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ
ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΔΡΟΜΟΥ

ΦΥΛΕΤΙΚΟ ΦΑΚΕΛΩΜΑ
ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΑΔΕΙΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ
ΚΑΡΤΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΓΙΑ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ
ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ Ε.Ε.
ΔΕΛΤΙΟ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥ
ΚΑΡΤΑ ΥΓΕΙΑΣ
ΑΙΤΟΥΣΑ/ΑΙΤΩΝ ΑΣΥΛΟ
ΕΓΓΡΑΦΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ/
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΟΥΑΦΑΕ

Η Ουαφαε είναι από το Μαρόκο. Έφτασε στην Ισπανία για πρώτη φορά μέσω της διαδικασίας της **οικογενειακής επανένωσης** που πραγματοποίησε ο σύζυγός της ενώ ζούσε στην Ισπανία. Ταξίδεψε με την οχτάχρονη κόρη της. Μετά από ένα χρόνο, η Ουαφαε και ο σύζυγός της χώρισαν· η Ουαφαε και η κόρη της επέστρεψαν στο Μαρόκο. Μετά από έναν χρόνο η Ουαφαε επέστρεψε στην Ισπανία μόνη της, εισήλθε με τουριστική βίζα και την φιλοξένησε στο σπίτι της η αδερφή της. Έξι μήνες αργότερα, ήρθε να μείνει μαζί τους και η κόρη της. Σε αυτό το σημείο, σκέφτηκε να ζητήσει νομική αναγνώριση του καθεστώτος της ως **μονογονεϊκής οικογένειας**, αλλά λόγω της νομικής της κατάστασης δεν ήταν δυνατό. Επειδή για το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της ήτανε νοικοκυρά που εκτελούσε τη φροντίδα της οικογένειάς της, έως τώρα δεν είχε ποτέ μισθωτή δουλειά. Ενώ είχε ολοκληρώσει την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση στο Μαρόκο, το απολυτήριό της δεν αναγνωρίζονταν στην Ισπανία. Δεν μιλούσε ούτε Καταλανικά ούτε Ισπανικά. Όταν έληξε η βίζα της, μετατράπηκε σε αυτό που είναι γνωστό ως **«παράτυπη νομική κατάσταση»**. Εργάστηκε ως εσωτερική οικιακή βοηθός —εργαζόμενη που ζει στο σπίτι του ατόμου που φροντίζει— για πολλά χρόνια χωρίς συμβόλαιο σε διάφορες οικογένειες εφόσον δεν μπορούσε να προσληφθεί μέχρι να αποκτήσει την άδεια εργασίας της και επομένως χωρίς να καταβάλει εισφορές κοινωνικής ασφάλισης (υπό το **καθεστώς απασχόλησης οικιακών εργαζομένων**). Στη συνέχεια, εργάστηκε φροντίζοντας εξαρτώμενα άτομα σε κάποιες οικογένειες, μερικές φορές με σύμβαση και μερικές φορές χωρίς, αλλά πάντα χωρίς το δικαίωμα σε επιδόματα ανεργίας (το καθεστώς της σύμβασης στην οικιακή εργασία δεν το επιτρέπει). Τακτοποίησε τη νομική της κατάσταση αφού έλαβε μια προσφορά από μία από τις οικογένειες στις οποίες εργάστηκε για έναν χρόνο εργασίας πλήρους απασχόλησης (**διαδικασία νομιμοποίησης του εργασιακού διακανονισμού**). Είχε προβλήματα υγείας, αλλά έπρεπε να συνεχίσει να εργάζεται βάσει σύμβασης για να κάνει τη συνεισφορά και να είναι σε θέση να **ανανεώσει την κάρτα διαμονής της (ΤΙΕ, δελτίο ταυτότητας αλλοδαπού)**. Μετά από πολύ καιρό, καταφέρνει να νοικιάσει ένα διαμέρισμα για την ίδια και την κόρη της. Η κόρη της, που σπουδάζει βοηθός νοσοκόμας, δεν θέλει να εργάζεται η μητέρα της πια ως εσωτερική οικιακή βοηθός — που σημαίνει ότι δεν την βλέπει όλη την μέρα και την νύχτα. Αυτό είναι δύσκολο και για τους δύο επειδή η Ουαφαε πρέπει να δουλέψει και μπορεί βρει δουλειά μόνο ως οικιακή βοηθός. Πρέπει να εργαστεί για να να επιβιώσει και να ανανεώσει την άδεια διαμονής της ίδιας αλλά και της κόρης της, η οποία πρέπει επίσης να την ανανεώσει ώστε να μπορέσει να κάνει την πρακτική άσκηση στον εκπαιδευτικό κλάδο που σπουδάζει. Χωρίς μια ανανεωμένη άδεια διαμονής, δεν θα είναι σε θέση να ολοκληρώσει τις σπουδές της.

JAWARA

Ο Jawara είναι 30 ετών. Έφυγε από τη Σενεγάλη επειδή τον ανάγκασε η οικονομική κατάσταση της χώρας να το πράξει, να αναζητήσει καλύτερες ευκαιρίες και να είναι σε θέση να βοηθήσει την οικογένειά του. Αυτό το γεγονός συνδέεται με το δικαίωμα που αναγνωρίζεται στην **Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρωπίνια Δικαιώματα**. Ο μόνος τρόπος να φτάσει στην Ευρώπη ήταν με την υποστήριξη μιας ομάδας ανθρώπων που οργάνωσαν το πέρασμα της Μεσόγειου θάλασσας σε μια λέμβο προς την Ισπανία, καθώς τα οικονομικά του μέσα δεν του επέτρεπαν να ταξιδέψει αεροπορικά. Τελικά κατάφερε να εισέλθει στη χώρα, αλλά συνελήφθη και διώχθηκε ως «παράνομος μετανάστης» και κρατήθηκε σε ένα **Κέντρο Κράτησης Αλλοδαπών (CIE)**. Πολλοί άνθρωποι που κρατούνται σε αυτά τα κέντρα απελαύνονται. Στην περίπτωση του Jawara, αυτό δεν συνέβη, ωστόσο, λόγω του ότι έχει κάποιο μέλος της οικογένειας στην Ισπανία και χάρη στη διαμεσολάβηση ομάδων ακτιβιστών για τα δικαιώματα των μεταναστών, μπόρεσε να έχει πρόσβαση σε μια δικηγόρο. Αυτό του επέτρεψε να αποδείξει ότι είχε τα έγγραφα για να εισέλθει στη χώρα. Ο Jawara τελικά απελευθερώθηκε και ταξίδεψε στη Βαρκελώνη. Όταν έφτασε, η ζωή του δεν ήταν καθόλου εύκολη γιατί βρισκόταν σε μια **παράτυπη διοικητική κατάσταση**, οπότε καμία εταιρεία δεν ήταν πρόθυμη να τον προσλάβει για να τακτοποιήσει την κατάστασή του. Η μόνη επιλογή του ήταν να δουλεύει μεροκάματα χωρίς συμβόλαιο, όπου σε πολλές περιπτώσεις πληρώθηκε λιγότερο από ό,τι άξιζε και δεν πληρώθηκε για τις υπερωρίες (ωστόσο, του ζητήθηκε να συμμορφωθεί με όλες τις απαιτήσεις που του υποβλήθηκαν εάν ήθελε να λάβει το μισθό του). Αυτή η κατάσταση δεν του έδωσε οικονομική σταθερότητα για να επιβιώσει, οπότε αποφάσισε να αναζητήσει έναν τρόπο επιβιώσει στο **παράνομο εμπόριο δρόμου**. Θέλει να έχει μια κανονική δουλειά, αλλά στην περίπτωσή του είναι πρακτικά αδύνατο. Στο εμπόριο δρόμου βρίσκει μια κοινότητα από Σενεγάλους συναδέλφους που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση· και που τους φαίνεται αυτή τη μορφή εργασίας πιο δίκαιος τρόπος για να κερδίσει χρήματα και να αποφύγει την εκμετάλλευση. Ωστόσο, είναι συνεχώς εκτεθειμένος σε επιχειρήσεις σκούπας της αστυνομίας και σε **φυλετικό φακέλωμα**, που μερικές φορές ακολουθούνται από σωματική επίθεση και κατάχρηση εξουσίας από την αστυνομία.

CLAUDIA

Η Claudia ζει στη Χιρόνα για τρία χρόνια. Ήρθε στην πόλη ως αλλοδαπή φοιτήτρια για να κάνει ένα δίχρονο μεταπτυχιακό που συνδέεται με την κοινωνική εκπαίδευση. Τρεις μήνες μετά την ολοκλήρωση των σπουδών της, η **φοιτητική άδεια διαμονής** της έληξε. Η Claudia έχει σχέση με τον Paco, ο οποίος είναι πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συναντήθηκαν κατά τη διάρκεια της πρακτικής άσκησης της Claudia και μέχρι που έληξε η άδεια παραμονής της Claudia, ήταν μαζί για ένα χρόνο. Ο Paco και η Claudia ήθελαν να οραματιστούν μια ζωή από κοινού, αλλά το μόνο πράγμα που τους το κατέστησε αδύνατο είναι ότι η άδεια διαμονής της Claudia είχε λήξει και ότι έπρεπε να βρει έναν τρόπο να την ανανεώσει. Μια πιθανή επιλογή θα ήταν να υποβάλει αίτηση για άλλο μεταπτυχιακό για να ανανεώσει τη φοιτητική της άδεια διαμονής, αλλά αυτό δεν ήταν εφικτό λόγω των οικονομικών πόρων της. Εάν δεν ήταν επιτυχής στην ανανέωση της διαμονής της, θα έπρεπε να επιστρέψει στην πατρίδα της. Τέλος, ο Paco και η Claudia αποφάσισαν, μετά από τις συμβουλές δικηγόρου, να παντρευτούν. Με αυτόν τον τρόπο η Claudia θα μπορούσε να παραμείνει νόμιμα στη χώρα ως νόμιμα αναγνωρισμένη συγγενής του συντρόφου της, ο οποίος έχει ευρωπαϊκή υπηκοότητα. Αν και ένιωσαν ότι είναι λίγο βιαστικό για τη σχέση τους, ανάμεσα στις λίγες επιλογές που είχαν αυτή φαινόταν η καλύτερη. Η διαδικασία απαιτούσε από την πολιτεία να «εγκρίνει» τη σχέση τους μέσω μιας εξέτασης όπου έπρεπε να αποδείξουν ότι η σχέση τους είναι «πραγματική» και όχι «ψεύτικη». Μόλις αυτό εγκρίθηκε και κατάφεραν να παντρευτούν, η Claudia έπρεπε να παρουσιάσει όλα τα έγγραφα που πιστοποιούν ότι πληρεί τις προϋποθέσεις για να υποβάλει αίτηση για την **κάρτα διαμονής για συγγενείς πολιτών της Ε.Ε.** Δεδομένων αυτών των απαιτήσεων, ο Paco και η Claudia ανησυχούσαν ιδιαίτερα για το γεγονός ότι ο Paco δεν είχε δουλειά. Εξαιτίας αυτού, το γραφείο μετανάστευσης τους ζήτησε να αποδείξουν ότι έχουν τουλάχιστον 10.000 ευρώ στον τραπεζικό λογαριασμό τους για να αποδείξουν ότι είχαν τους πόρους για να συντηρήσουν τον εαυτό τους. Επιπλέον, η Claudia έπρεπε να συνδεθεί με μια ιδιωτική ασφάλιση υγείας, παρά το γεγονός ότι είχε την κάρτα υγείας, η οποία της δίνει γενική πρόσβαση στη δημόσια υγεία. Με τη βοήθεια των γονέων της κατάφεραν να εκπληρώσουν αυτές τις προϋποθέσεις. Τέλος, η Claudia απέκτησε άδεια διαμονής και εργασίας για 5 χρόνια, διαμέσου του σύντροφό της, ο οποίος είναι πολίτης της Ε.Ε. Αυτός ο νόμιμος σύνδεσμος αντικατοπτρίζεται στην **κάρτα διαμονής (ΤΙΕ)** της Claudia.

TATIANA

Η Τατιάνα είναι οικιακή βοηθός, εργάζεται ως καθαρίστρια σε πέντε διαφορετικά σπίτια, αλλά χωρίς σύμβαση και επομένως, χωρίς τη δυνατότητα να συνεισφέρει στην κοινωνική ασφάλιση (*seguridad social*, κοινωνικοί φόροι που της παρέχουν επίσης πρόσβαση σε κοινωνικά δικαιώματα) και χωρίς πρόσβαση σε γενική κάλυψη υγείας (**κάρτα υγείας**). Μέχρι στιγμής έχει μόνο μια κάρτα υγείας που ισχύει μόνο για καταστάσεις έκτακτης ανάγκης. Η κατάσταση της υγείας της δεν είναι σταθερή, καθώς είχε τραυματισμούς στη σπονδυλική στήλη της. Θα έπρεπε να λαμβάνει ιατρική θεραπεία και παρακολούθηση, αλλά η εργασιακή της κατάσταση δεν της το επιτρέπει. Δεν δικαιούται αμειβόμενη αναρρωτική άδεια, γεγονός που την αναγκάζει να εργάζεται ακόμη και τις ημέρες που δεν μπορεί να αντέξει τον πόνο. Επειδή δεν κατέχει κοινωνική ασφάλιση, δεν έχει καμία αναγνώριση εργασίας σε περίπτωση ατυχήματος στο χώρο εργασίας της. Εάν εργαζόταν νόμιμα (**καθεστώς απασχόλησης για οικιακούς βοηθούς και εργαζόμενες στη φροντίδα**), θα μπορούσε να έχει πρόσβαση σε τραπεζική υπηρεσία, αλλά επειδή δεν συμβαίνει αυτό, δεν έχει πρόσβαση στην ενοικίαση ενός διαμερίσματος ή στην παροχή βασικών παροχών για το μέρος όπου ζει. Αυτό την καθιστά εξαρτημένη από άλλο άτομο που έχει αυτήν την τεκμηρίωση και που της υπενοικιάζει έναν χώρο ως κίνηση αλληλεγγύης.

MARY

Πριν από αρκετά χρόνια, η Mary αποφάσισε να ταξιδέψει στην Ισπανία για να ζήσει εκεί με τον γιο της. Ο γιος της εισήχθη στο Γενικό Νοσοκομείο μιας μεγάλης ισπανικής πόλης για σοβαρή εκ γενετής ασθένεια και παραμένει εκεί εδώ και μερικά χρόνια. Η κατάσταση στην πατρίδα της, τη Βενεζουέλα, γινόταν όλο και πιο περίπλοκη σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο, το οποίο επηρέασε επίσης την υπηρεσία υγείας της χώρας. Μέχρι τότε, ο γιος της Mary είχε χειρουργηθεί επτά φορές στη Βενεζουέλα και δύο φορές στην Ισπανία. Στο ταξίδι για την τελευταία από αυτές τις χειρουργικές επεμβάσεις στην Ισπανία, η Mary συμφώνησε με τον άλλο γονέα του παιδιού ότι αυτή και το παιδί θα έμεναν στην Ισπανία, καθώς η κατάσταση ήταν γενικά ανυπόφορη και το παιδί λάμβανε καλύτερη φροντίδα εκεί. Μετά τη χειρουργική επέμβαση του παιδιού, οι γονείς άρχισαν να έχουν κάποιες διαφωνίες, στο σημείο ότι ο άλλος γονέας του παιδιού υπέβαλε νομική αγωγή εναντίον της Μαρίας για «παράνομη κράτηση Βενεζουέλου ανήλικου στην Ισπανία». Εκτός από την νομική αγωγή, τόσο η Mary όσο και ο γιος της υπέστησαν ψυχολογική κακοποίηση μέσω πολλαπλών απειλών. Το παιδί ανακρίθηκε από τον δικαστή και, λόγω του πόσο επηρεασμένος ήταν, απάντησε μόνο ότι ήταν κουρασμένος από τους καυγάδες των γονιών του και ήθελε να ζήσει όπως πριν. Ενόψει αυτού, ο δικαστής ερμήνευσε ότι το παιδί πρέπει να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του. Το παιδί επηρεάστηκε από την είδηση ότι τα λόγια του είχαν ερμηνευτεί με αυτόν τον τρόπο, αλλά δεν μπορούσε να κάνει πια τίποτα για αυτό. Ο πατέρας κέρδισε την νομική αγωγή και ως εκ τούτου την επιμέλεια και το παιδί επέστρεψε στη Βενεζουέλα να ζήσει με εκείνον. Από τότε, ο πατέρας του απέτρεψε οποιαδήποτε επικοινωνία μεταξύ της Mary και του παιδιού της, κρύβοντας επίσης τις συνθήκες υγείας του. Η Mary είναι επί του παρόντος άνεργη και βρίσκεται σε **παράτυπη διοικητική κατάσταση**, η οποία την εμποδίζει να προσλάβει δικηγόρο για να την βοηθήσει να ξεκινήσει τη διαδικασία απόκτησης επιμέλειας του παιδιού της. Ήταν έτοιμη να ξεκινήσει τη διαδικασία για να κανονίσει την κατάστασή της ως **αιτούσα άσυλο**, αλλά λόγω της παγκόσμιας πανδημίας COVID-19, το ραντεβού της —για το οποίο περίμενε οκτώ μήνες— ακυρώθηκε. Η αστυνομία της είπε ότι όταν θα περάσει η «κατάσταση έκτακτης ανάγκης», η διαδικασία θα ξεκινήσει από την αρχή.

CRISTINA

Η Cristina είναι μια εσωτερική οικιακή βοηθός. Δεν έχει συμβόλαιο και επομένως είναι εκτός του **καθεστώτος απασχόλησης των οικιακών βοηθών και των εργαζομένων στη φροντίδα**. Καθώς ζει κυρίως στο στο χώρο εργασίας της, δεν είχε άλλο χώρο για να ζήσει. Αυτό την εμπόδισε να είναι σε θέση να κανονίσει τη διοικητική της κατάσταση, καθώς δεν μπορούσε να έχει πρόσβαση στη λεγόμενη **«απογραφή (padrón) χωρίς σταθερή διεύθυνση»**. Μετά από έρευνα και διερεύνηση άλλων τρόπων για να μπορέσει να πάρει την εγγραφή της, κατάφερε να ενοικιάσει ένα δωμάτιο σε ένα κοινόχρηστο διαμέρισμα. Ωστόσο, ο μισθωτής του διαμερίσματος δεν της επέτρεψε να έχει πρόσβαση στη σύμβαση ενοικίασης και επομένως δεν μπορούσε να πραγματοποιήσει τη διαδικασία και να εγγραφεί σε αυτήν τη διεύθυνση. Χωρίς απογραφή, η Cristina δεν είχε πρόσβαση στην **κάρτα υγείας** της, η οποία την άφησε τελείως χωρίς έγγραφα και χωρίς προστασία σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης. Μέσω της αλληλεγγύης της κοινότητας των μεταναστριών/μεταναστών η Cristina βρέθηκε σε θέση να επικοινωνήσει με το σωματείο οικιακής εργασίας και φροντίδας, το οποίο την συμβούλεψε να επικοινωνήσει με τις **κοινωνικές υπηρεσίες**, ώστε να μπορέσουν να την επισκεπτούν και να ελέγξουν ότι όντως είχε μέρος για να ζήσει, παρά το γεγονός ότι εργάζεται ως εσωτερική οικιακή βοηθός, και έτσι να λάβει την καταγραφή της απογραφής. Σε αυτή τη διαδικασία, η Cristina αποφάσισε να στείλει μια επιστολή στο Δημαρχείο για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα ανθρώπων σαν την ίδια, που πρέπει να πραγματοποιήσουν την απογραφή χωρίς να έχουν σταθερή διεύθυνση, έτσι ώστε να μην πρέπει να αντιμετωπίσουν άλλα άτομα παρόμοια κατάσταση στο μέλλον. Ωστόσο, το αίτημα της δεν απαντήθηκε, φαινόμενο που είναι γνωστό ως «θεσμική σιωπή». Σε μια νέα καταγγελία σχετικά με αυτήν τη θεσμική σιωπή, η απάντηση που έλαβε η Cristina ήταν ότι δεν πραγματοποιούνται επισκέψεις στο σπίτι τις Κυριακές —όμως, είχε επισημάνει ότι, λόγω της δουλειάς της, η Κυριακή ήταν η μόνη μέρα που θα μπορούσε να είναι εκεί. Έγιναν πολλές άλλες καταγγελίες, μέσω του σωματείου οικιακών εργαζομένων/εργαζομένων φροντίδας, μέχρι που κατέφεραν τελικά να πείσουν τις κοινωνικές υπηρεσίες να την επισκεφτούν μία Κυριακή. Μετά από σχεδόν οκτώ μήνες, κατέφερε να εγγραφεί την απογραφή με αναδρομική ισχύ.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ

Άδεια προσωρινής διαμονής που μπορεί να χορηγηθεί σε μέλη της οικογένειας αλλοδαπών που κατοικούν στην Ισπανία, δυνάμει του δικαιώματος στην οικογενειακή επανένωση. Για να μπορέσουν να επανενωθούν με ένα μέλος της οικογένειας, το μέλος που ζει στην Ισπανία πρέπει να αποδείξει ένα ορισμένο εισόδημα, τη διαθεσιμότητα «επαρκούς» στέγασης και ότι έχει διαμείνει στην Ισπανία για τουλάχιστον ένα έτος και έχει λάβει άδεια διαμονής για τουλάχιστον άλλο ένα έτος. Προκειμένου να μπορέσει να επανενωθεί με τους συγγενείς στην αύξουσα γραμμή, ο αιτών πρέπει να κατέχει μακροπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη άδεια διαμονής στην ΕΕ. Οι κάτοικοι μπορούν να υποβάλουν αίτηση για άδεια οικογενειακής επανένωσης, ώστε οι ακόλουθοι συγγενείς να μπορούν να επανενωθούν μαζί τους:

- Σύζυγος ή άτομο με το οποίο ο αιτών έχει σχέση πιστοποιημένη από γάμο ή πολιτικό σύμφωνο συμβίωσης.
- Παιδιά του αιτούντος / Παιδιά του συντρόφου τους
- Εκείνοι που εκπροσωπούνται νόμιμα από τον αιτούντα.
- Συγγενής πρώτου βαθμού του αιτούντα που είναι μακροπρόθεσμος ή μακροχρόνιος κάτοικος της ΕΕ, όταν αυτοί εξαρτώνται από αυτόν, είναι άνω των 65 ετών και υπάρχουν λόγοι που δικαιολογούν την ανάγκη διαμονής στην Ισπανία.

ΜΟΝΟΓΟΝΕΪΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Η μονογονεϊκή οικογένεια θεωρείται ότι σχηματίζεται από ένα ή περισσότερα παιδιά κάτω των είκοσι ένα —ή, εάν σπουδάζουν, κάτω των είκοσι έξι— που ζουν με ένα άτομο και εξαρτώνται οικονομικά από αυτό το άτομο. Οι μονογονεϊκές οικογένειες μπορούν να αποτελούνται από:

- Έναν γονέα και τα παιδιά του, που ζουν με άλλα άτομα με τα οποία δεν έχουν δεσμό γάμου, ούτε σχηματίζουν μια σταθερή ένωση ζευγών.
- Χήρο ή χήρα με εξαρτώμενα τέκνα.
- Ένα χωρισμένο ή διαζευγμένο άτομο που έχει την επιμέλεια των παιδιών του και που συμπληρώνει μια από τις ακόλουθες απαιτήσεις:
 - Δεν λαμβάνει οικονομικό βοήθημα μετά από εντολή δικαστηρίου
 - Λαμβάνει σύνταξη κάτω του 50% του IRSC (Καταλανικό Ινστιτούτο Εισοδήματος Επάρκειας) για κάθε παιδί.
 - Σε περίπτωση που το άτομο υπέστη εγκατάλειψη ή αντρική βία, σύμφωνα με τον νόμο για το δικαίωμα των γυναικών στην εξάλειψη της αντρικής βίας με εξαρτώμενα παιδιά.
 - Σε περίπτωση που ένας γονέας έχει εξαρτώμενο παιδί και ο άλλος γονέας βρίσκεται στη φυλακή, στο νοσοκομείο ή σε άλλες παρόμοιες καταστάσεις για ένα έτος ή περισσότερο.

Ο τίτλος της μονογονεϊκής οικογένειας είναι ένας επίσημος τίτλος που πιστοποιεί την κατάσταση της μονογονεϊκής οικογένειας και παρέχει διάφορα οφέλη και πλεονεκτήματα από τα ιδρύματα, τα ινστιτούτα και τις ιδιωτικές εταιρείες. Ο τίτλος της μονογονεϊκής οικογένειας χορηγείται σε ατομικό και ομαδικό επίπεδο και προσφέρει οικονομική βοήθεια, στέγαση, εκπτώσεις και μπόνους.

ΠΑΡΑΤΥΠΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ/ ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Σύμφωνα με τον ισπανικό νόμο για τη μετανάστευση (Código de Extranjería), αυτοί που βρίσκονται σε «παράτυπη διοικητική κατάσταση» βρίσκουν τους εαυτούς τους στη χώρα χωρίς άδεια διαμονής. Αυτή η κατάσταση μπορεί να οφείλεται σε πολλές αιτίες:

- Το άτομο δεν έχει εισέλθει «νόμιμα», μέσω εγκεκριμένων συνοριακών σταθμών και με την απαραίτητη τεκμηρίωση (π.χ. βίζα), ανάλογα με τις συμφωνίες μεταξύ της χώρας του ατόμου καταγωγής και της Ισπανίας.

- Παραμονή πέραν του χρονικού διαστήματος που καθορίζει η βίζα τους· ή, έχοντας εισέλθει χωρίς βίζα επειδή δεν χρειάζονται μία, έχοντας ξεπέρασει τους τρεις μήνες της παραμονής που επιτρέπεται για τους τουρίστες.

- Έχοντας βρεθεί σε «νόμιμη κατάσταση», το άτομο δεν μπόρεσε να ανανεώσει την άδεια παραμονής του στη χώρα για διάφορους λόγους.

Το να βρίσκετε ένα άτομο σε αυτήν τη διοικητική/νομική κατάσταση συνεπάγεται ότι δεν αναγνωρίζεται ως πολίτης, δεν εμφανίζεται στις στατιστικές, δεν έχει πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες, και ως εκ τούτου δεν είναι σε θέση να έχει πρόσβαση σε βασικά δικαιώματα. Αυτή η κατάσταση καθιστά επίσης δύσκολη την πρόσβαση σε αξιοπρεπή στέγαση και ιατρική περίθαλψη. Για να επιβιώσει, δεν υπάρχει άλλη επιλογή παρά να εργαστεί παράνομα και επισφαλώς στην παραοικονομία, πράγμα που συνεπάγεται ότι δεν έχει εργασιακά δικαιώματα. Τα θεσμικά όργανα δεν παρέχουν βοήθεια σε άτομα που βρίσκονται σε παράτυπη κατάσταση, γι' αυτό εξαρτώνται από ΜΚΟ. Τα άτομα που βρίσκονται σε παράτυπη διοικητική/νομική κατάσταση ενδέχεται να υπόκεινται σε εντολές απέλασης έχοντας συληφθεί από την αστυνομία και κρατηθεί σε προαναχωρησιακό κέντρο κράτησης (Κέντρα κράτησης μεταναστών στην Ισπανία).

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΓΙΑ ΟΙΚΙΑΚΟΥΣ ΒΟΗΘΟΥΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΣΤΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

Καθεστώς απασχόλησης που διέπει τις εργασιακές σχέσεις στην οικιακή εργασία στην Ισπανία. Περιλαμβάνει υπηρεσίες μαγειρέματος, καθαρισμού, πλυντηρίου και φροντίδας για εξαρτώμενα άτομα. Δίνει το δικαίωμα καταβολής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, αλλά δεν δίνει το δικαίωμα σε επίδομα ανεργίας. Τα περισσότερα από τα άτομα που απασχολούνται βάσει αυτού του κανονισμού είναι μετανάστριες που είτε εργάζονται με μερική απασχόληση είτε είναι εσωτερικές οικιακές φροντίστριες. Μία εσωτερική εργαζόμενη είναι ένα άτομο που κοιμάται στο ίδιο μέρος στο οποίο εργάζεται, ακόμα και αν έχει ελεύθερο χρόνο έξω από το σπίτι. Αυτός ο τρόπος εργασίας συνεπάγεται δυσκολίες στη διαφοροποίηση των ωρών εργασίας από τις ώρες ανάπαυσης. Μερικοί άνθρωποι κοιμούνται ακόμη και στο ίδιο δωμάτιο με τα άτομα που φροντίζουν και, ακόμη κι αν είναι αντίθετο στο νόμο, δεν έχουν ώρες και ημέρες ανάπαυσης. Υπάρχουν άνθρωποι που εργάζονται με αυτόν τον τρόπο σε αντάλλαγμα για φαγητό και στέγη, και μερικοί άλλοι που, αν και δεν έχουν εγγραφεί στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, έχουν μισθούς πολύ κάτω από τον ελάχιστο μισθό στην Ισπανία.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (REGULARIZACIÓN POR ARRAIGO LABORAL)

Το «arraigo laboral» είναι μια άδεια προσωρινής διαμονής για εξαιρετικές περιστάσεις που μπορεί να χορηγηθεί σε αλλοδαπούς που βρίσκονται στην Ισπανία. Περιλαμβάνει την απόδειξη ότι έχει το άτομο σχέση εργασίας τουλάχιστον έξι μηνών, αν και παράνομα (χωρίς άδεια εργασίας, δεδομένου ότι ο εργοδότης δεν θα μπορούσε νόμιμα να τους εγγράψει στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ή να τους πληρώσει μισθό). Ένας τρόπος για να αποκτήσει εργασία, αν και ελάχιστα γνωστός, είναι να αναφέρει τον εργοδότη του (που είχε απασχοληθεί χωρίς σύμβαση), αν και αυτό συνεπάγεται την παροχή αποδεικτικών στοιχείων για να το αποδείξει. Απαιτήσεις: απογραφή δύο ετών και απόδειξη απασχόλησης τουλάχιστον έξι μηνών. Ένας άλλος τρόπος για να αποκτήσει κανείς νομιμοποίηση μέσω της εργασίας είναι να λάβει μια προσφορά εργασίας για ένα χρόνο πλήρους απασχόλησης (40 ώρες) και να παρουσιάσει την αίτηση για νομιμοποίηση μέσω της εργασίας, μια διαδικασία που διαρκεί περίπου έξι μήνες.

ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΡΤΑΣ ΑΔΕΙΑΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ (TARJETA DE IDENTIDAD DE EXTRANJEROS, TIE)

Η άδεια διαμονής είναι η άδεια να διαμένει ένα άτομο σε μια χώρα. Μπορεί να είναι προσωρινή ή μόνιμη. Μπορεί να είναι μόνο για κατοικία ή για κατοικία και εργασία. Η κάρτα TIE είναι η ταυτότητα αλλοδαπών, που περιέχει έναν αριθμό αναγνώρισης (NIE) για τους πολίτες που δεν ανήκουν στην ΕΕ, εκείνους που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η κάρτα είναι κατ' αρχήν προσωρινή και η ανανέωσή της συνδέεται με την εργασία.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ (UDHR)

Η Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (UDHR) είναι ένα έγγραφο που εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στο ψήφισμά του 217 Α (III) στις 10 Δεκεμβρίου 1948 στο Παρίσι, που περιέχει 30 άρθρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα που θεωρούνται βασικά. Λόγω της έλλειψης διεθνούς συναίνεσης σε σχέση με την υποχρέωση προστασίας και σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αρχικά το έγγραφο δεν επισημοποιήθηκε ως διεθνή συνθήκη, δεσμευτική για τα υπογράφοντα κράτη, και περιορίστηκε σε μια δήλωση, η οποία ελήφθη ως καθοδηγητικό ιδανικό για την ανθρωπότητα. Τρεις δεκαετίες αργότερα, επιτεύχθηκε επαρκής διεθνής συναίνεση για να καθιερώσει τον υποχρεωτικό χαρακτήρα της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για τα κράτη, με την έναρξη ισχύος των Διεθνών Συμφωνιών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα που, μαζί με τα προαιρετικά τους πρωτόκολλα και το UDHR, συγκροτούν το αποκαλούμενο Διεθνές Νομοσχέδιο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Επισημαίνουμε το άρθρο 13:

- Όλοι έχουν δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής εντός της επικράτειας του κράτους. Ο καθένας έχει το δικαίωμα να εγκαταλείψει την οποιαδήποτε χώρα, συμπεριλαμβανομένης της δικής του, και να επιστρέψει στη χώρα του.

ΚΕΝΤΡΟ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ (CIE)

Τα κέντρα κράτησης είναι δημόσια, μη σωφρονιστικά ιδρύματα υπό το Υπουργείο Εσωτερικών, προορίζονται για την προληπτική κράτηση των «αλλοδαπών» για να διασφαλιστεί η απέλαση, η επαναπροώθηση ή η επιστροφή για τους λόγους και με τους όρους που προβλέπονται στη νομοθεσία για τους αλλοδαπούς και των αλλοδαπών των οποίων η ποινή της στέρησης της ελευθερίας αντικαταστάθηκε από το μέτρο της απέλασης, όπως αποφασίστηκε από τον αρμόδιο δικαστή ή δικαστήριο κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 89.6 του Ποινικού Κώδικα.

Η είσοδος και η παραμονή στα κέντρα γίνεται μόνο για προληπτικούς σκοπούς και πρέπει να σχεδιαστεί έτσι ώστε να διασφαλίζει την παρουσία του «αλλοδαπού» κατά τη διεξαγωγή των διοικητικών διαδικασιών και την εκτέλεση της απέλασης, επαναπροώθησης ή επιστροφής. Η αρχή της αναλογικότητας στα χρησιμοποιούμενα μέσα και τους επιδιωκόμενους στόχους, η αρχή της λιγότερης περιοριστικής παρέμβασης και η αρχή της εξειδικευμένης περίθαλψης για ευάλωτα άτομα διέπουν, μεταξύ άλλων τη διαχείριση των κέντρων. Για τους σκοπούς αυτούς, ως ευάλωτα άτομα νοούνται οι ανήλικοι, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι ηλικιωμένοι, έγκυες γυναίκες, μόνοι γονείς με ανήλικα παιδιά και άτομα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες σοβαρές μορφές ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας.

Αυτήν τη στιγμή (2020) υπάρχουν 6 κέντρα κράτησης στην Ισπανία (Βαρκελώνη, Μαδρίτη, Λας Πάλμας, Μαδρίτη, Μούρθια και Τενερίφη). Υπάρχουν 280 κέντρα κράτησης μεταναστών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΔΡΟΜΟΥ

Σύμφωνα με τους ισπανικούς κανονισμούς για τον δημόσιο χώρο, η μη επιτρεπόμενη πλανόδια πώληση είναι εκείνος ο τύπος πώλησης ο οποίος πραγματοποιείται εκτός μόνιμης εμπορικής εγκατάστασης (ορισμός πλανόδιας ή μη στάσιμης πώλησης), πραγματοποιείται χωρίς συμμόρφωση με κρατικούς, περιφερειακούς και τοπικούς κανονισμούς για έναν ή πολλαπλούς λόγους. Πηγή: [Ley 7/1996](#), de 15 de enero, de Ordenación del Comercio Minorista.

ΦΥΛΕΤΙΚΟ ΦΑΚΕΛΩΜΑ

Η ταυτοποίηση με «φυλετικό φακέλωμα» ή «εθνοτικό φακέλωμα» είναι ένα τυπικό κριτήριο σε πολλές ταυτοποιήσεις και έλεγχους. Ζητείται από τα άτομα χαρτιά/έγγραφα επιλέγοντάς τα βάσει τη φυσική τους εμφάνιση και συνδέοντας την στην υποτιθέμενη καταγωγή τους.

Η ταυτοποίηση με φυλετικό φακέλωμα:

- Είναι παράνομη σύμφωνα με την ισπανική νομοθεσία.
- Δεν αποτελεί μεμονωμένο γεγονός, αλλά μια επίμονη και γενικευμένη πρακτική ελέγχου ταυτότητας από την αστυνομία.
- Αποτελεί διάκριση, καθώς οι άνθρωποι δεν ελέγχονται βάσει το τι κάνουν, αλλά λόγω της εμφάνισής τους και βάσει αυτής προϋποτίθεται ότι έχουν κάνει κάτι. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία από το Υπουργείο Εσωτερικών το 2014, περισσότερο από το 74% των ανθρώπων που έχουν ταυτοποιηθεί με φυλετικό φακέλωμα δεν έχουν διαπράξει κανένα έγκλημα.
- Είναι αδιαφανές. Δεν υπάρχουν δημοσιευμένα δεδομένα σχετικά με τον αριθμό των ταυτοποιήσεων που έχουν λάβει χώρα.
- Ποινικοποιεί ανθρώπους: κανονικοποιεί τον αστυνομικό έλεγχο, αναπαράγει μια αίσθηση ανασφάλειας και συνδέει με το έγκλημα τα φυσικά χαρακτηριστικά των ανθρώπων που θεωρούνται ότι αποκλίνουν από την φυλετική νόρμα. Πηγή: [SOS Racisme Catalunya](#).

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΑΔΕΙΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

Εξουσιοδότηση που επιτρέπει σε ένα άτομο να παραμείνει στην Ισπανία για περίοδο άνω των ενενήντα ημερών για να πραγματοποιήσει ή να επεκτείνει τις σπουδές του σε αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα στην Ισπανία, σε πρόγραμμα πλήρους απασχόλησης, που οδηγεί σε πτυχίο ή πιστοποιητικό σπουδών.

ΚΑΡΤΑ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΓΙΑ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Η κάρτα διαμονής για συγγενείς των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) είναι ένα έγγραφο που χορηγεί διαμονή και δικαιώματα εργασίας στην Ισπανία υπό τους ίδιους όρους με εκείνους στους οποίους υπόκεινται ένας Ισπανός. Το κάθε μέλος της οικογένειας πολιτών της ΕΕ, χωρών που αποτελούν μέρος της Συμφωνίας Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου ή της Ελβετίας έχουν το δικαίωμα να κάνουν αίτηση εφόσον δεν κατέχουν την εθνικότητα αυτών των κρατών. Αυτό δίνει στα μέλη της οικογένειας μία έγκυρη κάρτα διαμονής για να επανενωθούν με τους συγγενείς τους στην Ισπανία ή αλλού για περισσότερο από τρεις μήνες.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥ (ΤΙΕ)

Η άδεια διαμονής είναι η άδεια να διαμένει ένα άτομο σε μια χώρα. Μπορεί να είναι προσωρινή ή μόνιμη. Μπορεί να είναι μόνο για κατοικία ή για κατοικία και εργασία. Η κάρτα ΤΙΕ είναι η ταυτότητα αλλοδαπών, που περιέχει έναν αριθμό αναγνώρισης (ΝΙΕ) για τους πολίτες τρίτων χωρών που δεν ανήκουν στην Ε.Ε., δηλαδή εκείνες τις χώρες που δεν είναι κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η κάρτα είναι κατ' αρχήν προσωρινή και η ανανέωσή της συνδέεται με την εργασία.

ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΑΡΤΑ ΥΓΕΙΑΣ (IHC)

Σύμφωνα με το CATSALUT (Καταλανικό Σύστημα Δημόσιας Υγείας), η Ατομική Κάρτα Υγείας (IHC) είναι το έγγραφο που αναγνωρίζει και επιτρέπει στους πολίτες πρόσβαση στα εκχωρημένα κέντρα και υπηρεσίες του συστήματος της δημόσιας υγείας. Όλοι οι υπήκοοι και οι αλλοδαποί με άδεια παραμονής και εργασίας δικαιούνται πρόσβαση στο Καταλανικό Σύστημα Υγείας. Οι αλλοδαποί σε μια παράτυπη διοικητική/νομική κατάσταση μπορούν επίσης να έχουν πρόσβαση στο σύστημα δημόσιας υγείας στην Καταλονία μετά από τρεις μήνες εγγραφής στην απογραφή (padrón).

Όλα τα άτομα, ανεξάρτητα από τη διοικητική/νομική τους κατάσταση και εγγραφή απογραφής, έχουν το δικαίωμα: α) ιατρικής εξέτασης και θεραπείας στα επείγοντα, λόγω ασθένειας ή σοβαρού ατυχήματος μέχρι την έξοδο τους από το νοσοκομείο, σε βάρος του Καταλανικό Ινστιτούτο Υγείας· β) ιατρικών εξετάσεων/παρακολούθησης σε περίπτωση εγκυμοσύνης, συμπεριλαμβανομένου του τοκετού, έως την ιατρική απαλλαγή· και γ) οι ανήλικοι υπό τις ίδιες συνθήκες όπως οι Ισπανοί.

ΑΙΤΟΥΣΑ/ΑΙΤΩΝ ΑΣΥΛΟ

Ο ισπανικός νόμος για τη μετανάστευση (Código de Extranjería) ορίζει μία αιτούσα/έναν αιτών άσυλο ως άτομο που, έχοντας υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας (που ονομάζεται επίσης αίτηση ασύλου), δεν έχει έλαβε τελική απάντηση (απόφαση) για την υπόθεσή του από τις ισπανικές αρχές. Μέχρι να υπάρχει τελική απόφαση, η οποιαδήποτε διαδικασία επιστροφής, απέλασης ή έκδοσης που θα μπορούσε να επηρεάσει την αιτούσα/τον αιτών αναστέλλεται. Ένα μεγάλο χρονικό διάστημα μπορεί να παρέλθει από την έναρξη της διαδικασίας έως ότου εκδοθεί μια τελική απόφαση. Επομένως, όταν ένα αίτημα διεθνούς προστασίας γίνεται δεκτό για τη διαδικασία, ένα προσωρινό έγγραφο εκδίδεται που πιστοποιεί την ταυτότητα της αιτούσας/του αιτών. Το προσωρινό έγγραφο εκδίδεται ως έγγραφο ταυτοποίησης, κοινώς γνωστό ως «κόκκινη κάρτα» (αναφορικά στο χρώμα του χαρτονιού στο οποίο είναι τυπωμένο). Η επίσημη ονομασία του είναι το έγγραφο πιστοποίησης του καθεστώτος της αιτούσας/του αιτών στη διαδικασία διεθνούς προστασίας (Documento acreditativo de la condición de solicitante en tramitación de protección internacional).

ΕΓΓΡΑΦΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ/ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

Η δημοτική απογραφή είναι το διοικητικό μητρώο που καταγράφει τα άτομα που κατοικούν σε έναν δήμο. Τα στοιχεία τους αποτελούν απόδειξη διαμονής στο δήμο και της συνήθους διαμονής τους εκεί. Χωρίς απογραφή, δεν μπορεί να αποδείξει την διαμονή του σε ένα μέρος. Επιπλέον, του στερείται το δικαίωμα ψήφου, η πρόσβαση στην κάρτα υγείας, πρόσβαση στη δημόσια υγεία και την κοινωνική ασφάλιση, στις δημόσιες υπηρεσίες ή, στην περίπτωση ανηλίκων, να εγγραφεί σε σχολείο. Δεν μπορούν εγγραφούν σε μια διεύθυνση αν δεν είναι κάποιος/κάποια είτε ιδιοκτήτης του ακινήτου στο οποίο ζει είτε διαπιστευμένος ενοικιαστής σε συμβόλαιο ενοικίασης. Επομένως, πρέπει είτε να το αποδείξει μέσω εξουσιοδοτημένου εγγράφου, ή ο ιδιοκτήτης/ο ενοικιαστής πρέπει να την/τον συνοδεύσουν κατά την εγγραφή. Αποκλείονται εκείνοι που δυσκολεύονται να αποδείξουν τον συνηθισμένο τόπο ανάπαυσής τους (πχ. άστεγα άτομα, άτομα που ζουν σε ενοικιαζόμενο δωμάτιο και ο ιδιοκτήτης δεν τους επιτρέπει να εγγραφούν στο συμβόλαιο κατοικίας, άτομα που δεν έχουν πρόσβαση σε ένα δίκτυο φίλων ή συγγενών που τους επιτρέπουν να εγγραφούν το σπίτι τους). Αυτές οι καταστάσεις οδηγούν σε παράνομες επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται αυτά τα νομικά ελαττώματα για να κερδίσουν χρήματα σε αντάλλαγμα για την εγγραφή ατόμων στο σπίτι τους. Η εγγραφή απογραφής εξαρτάται από τα τοπικά δημαρχεία. Είναι ζωτικής σημασίας να μην υπάρχουν χρονικά κενά στην απογραφή για περισσότερο από μια συγκεκριμένη περίοδο. Οι άνθρωποι συχνά διαπιστώνουν ότι τα δημοτικά μητρώα τους έχουν διαγράψει χωρίς να τους ενημερώσουν. Για αυτόν τον λόγο, οι αλλοδαποί πολίτες τρίτων χωρών που δεν έχουν μακροχρόνια διαμονή στην Ισπανία πρέπει ανανεώνουν την εγγραφή τους στη δημοτική απογραφή κάθε δύο χρόνια. Διαφορετικά, το Δημαρχείο μπορεί να ακυρώσει την εγγραφή τους. Το αποκαλούμενο «radón χωρίς σταθερή διεύθυνση» στοχεύει στην επίλυση αυτών των δυσκολιών στη διαδικασία εγγραφής. Ωστόσο, προς το παρόν (2020) αυτή η διαδικασία δεν είναι γενικευμένη στο ισπανικού κράτους και εξαρτάται εξ ολοκλήρου από τη βούληση κάθε τοπικού δημοτικού συμβουλίου εάν προσφέρει αυτήν την επιλογή.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Σύμφωνα με το Υπουργείο Απασχόλησης, Κοινωνικών Υποθέσεων και Οικογενειών της Καταλανίας, οι κοινωνικές υπηρεσίες είναι ένα σύνολο υπηρεσιών και δράσεων που αποσκοπούν στη βελτίωση της κοινωνικής πρόνοιας των πολιτών μέσω της παροχής πληροφοριών, φροντίδας και υποστήριξης σε ευάλωτα άτομα και ομάδες. Αυτές οι υπηρεσίες αποτελούν μία συνοδεία προσωπικών, οικογενειακών ή κοινωνικών καταστάσεων που απαιτούν υποστήριξη, μέσω αξιολόγησης της κατάστασης και ενός καθορισμού του προγράμματος εργασίας, και χρησιμεύουν επίσης ως καθοδήγηση σχετικά με τους πιο κατάλληλους πόρους, οφέλη και υπηρεσίες για τις συγκεκριμένες ανάγκες των πολιτών.

Αυτό το μάθημα είναι μέρος της εργαλειοθήκης του προγράμματος BRIDGES, ένα σύνολο εργαλείων και στρατηγικών για την αντιμετώπιση των αποκλεισμών στα προγράμματα σπουδών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η εργαλειοθήκη έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του προγράμματος **BRIDGES Building Inclusive Societies: Diversifying Knowledge and Tackling Discrimination through Civil Society Participation in Universities**, του οποίου η ομάδα εργασίας περιλαμβάνει:

- Universitat Autònoma de Barcelona (Ισπανία)
- Sindihogar. Sindicato independiente de Trabajadoras del Hogar y los Cuidados (Ισπανία)
- Justus-Liebig-Universitaet Giessen (Γερμανία)
- an.ge.kommen e.V. (Γερμανία)
- Feminist Autonomous Centre for Research (Ελλάδα)
- Za'atar (Ελλάδα)
- Office of Displaced Designers. Prism the Gift Fund (Ηνωμένο Βασίλειο)
- University of Brighton (Ηνωμένο Βασίλειο)

Συνεργάτες

Catalina Álvarez, Blanca Callén, Marisela Montenegro, Francina Planas, Álvaro Ramírez and Sandra Tejada (Universitat Autònoma de Barcelona)

Marelia Armas, Eugenia D'Ermoggine, Norma Falconi, Lisette Fernández and Karina Fulladosa (Sindillar-Sindihogar. Sindicato independiente de Trabajadoras del Hogar y los Cuidados)

María Cárdenas, Sebastián Garbe, Encarnación Gutiérrez and Douglas Neander Sambati (Justus-Liebig-Universitaet Giessen)

Emilia Carnetto (an.ge.kommen e.V.)

Anna Carastathis, Aila Spathopoulou and Myrto Tsilimpounidi (Feminist Autonomous Centre for Research)

Marleno Nika, Marina Liakis and Aude Sathoud (Za'atar)

Shareen Elnaschie and Lazaros Kouzelis (Office of Displaced Designers. Prism the Gift Fund)

Deanna Dadusc (University of Brighton)

Βιβλιογραφική αναφορά: BRIDGES Project (2020) Bridges Toolkit.

Διαθέσιμο διαδικτυακά: <https://buildingbridges.space/about-toolkit/>

Bridges Toolkit by the BRIDGES Consortium is licensed under a [Creative Commons Reconocimiento-NoComercial 4.0 Internacional License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).